

Cinciráda

Linda nem tudta még, hogy virtuális,
keblét hát kitette blúza ablakába,
ajkára lassan piros fényt varázsolt
néhány kattintással még a titkos alkotó,

majd szívébe vágyat mart a savval,
mert szenvedtette őt is már elégszer,
s leste teremtményét, merre indul
a szűkre szabott néhány terrabájtban.

Linda harisnyát húzott s lenge satöbbit,
tükörben hosszan nézte bájos arcát,
majd az esti utcát formázó világba lépett.

A nap éppen lemenni készült, zúgott az élet,
és Linda állt, csak állt az utca sarkán,
s túrte boldogan, hogy mind többen letöltik.

Trend

Macska már voltam, mondja, s megremeg
kezében a vastag állatkatalógus,
lehetnék galléros pávián, de ahhoz
drága bunda kéne, ugye, mókus?

Hoppá, konyhába kiröppen, mert még
kihúlik a finom mákteája,
menj csak, idd utolsó csöppig, te drága,
ó, androidok Andreája!

Nem jár más fejedben, csupán az új
vadászidény, amit megpályáztál nála.
Ülsz most hosszú néma lesben az egérrel
a kezében, mely elsülhet, szervernek hála.

Ám de Andi sem egy ócska kéjencprogram,
akit kottaolvasóvá tett a mélyzöld abszint.
Profi kéje, pofikája, no és főleg grafikája
segíti hozzá, hogy a vadászt levadássza... visszakattint.